

Такива мечки ги казват „стръвници“. Изъ на-
шитѣ гори често се появяватъ мечки „стръв-
ници“. Тѣ сж безстрашни, нападатъ и на домашния
добитѣкъ. Въ Алпитѣ, разказватъ очевидци, такива
мечки преследвали домашнитѣ животни дори въ дво-
роветѣ, вмѣквали се въ кошаритѣ, убивали нѣкоя
крава или волъ и измѣквали жертвата си навѣнъ. Но
имало случаи, при такива нападения, когато мечката
била побеждавана, — нѣкой силенъ бикъ я намушвалъ
на рогата си.

Появатъ ли се на нѣкои мѣста мечки „стръвни-
ци“ ловцитѣ устрояватъ задруженъ ловъ (хайка) и
ако успѣятъ да убиятъ лошия звѣръ, радостъта е го-
лѣма, пѣкъ и смѣлитѣ ловци сж добре възнаградени.

Ловъ на мечки

Макаръ мечкитѣ да се боятъ отъ човѣка и ви-
наги когато не сж нападнати да го отбѣгватъ, ло-
вѣтъ на мечки е много опасенъ и съпроводенъ съ
голѣми трудности.

Презъ лѣтото мечкитѣ се криятъ изъ най гж-
титѣ, непроходими части на горитѣ, кждето намиратъ
въ изобилие храна — било корени, треви, диви пло-
дове, или разни дребни животни. За това презъ лѣ-
тото мечката се мжчно намира. Но кучетата лесно
надушатъ леговището на мечката, обикалятъ го отъ
всички страни и започватъ силно да лаятъ. Това
дразни мечката и я извежда отъ леговището — скри-
валище. Това очакватъ ловцитѣ; тѣ сж готови, но не
бързатъ да стрелятъ. Ловцитѣ знаятъ, че мечката не
се хвърля изведнажъ. Разярената мечка, излѣзла отъ
скривалището си, се спира, за моментъ изправя се на
заднитѣ си крака, подушва на всички страни (мечки-
тѣ иматъ силно обоняние) и — този моментъ изпол-
зуватъ ловцитѣ стрелятъ и я убиватъ.

Но въ случай, че не я улучатъ или пѣкъ само
слабо я наранатъ, мечката се озвѣржава, хвърля се по
посока на изгърмяването и съ неочаквана бързина
напада на ловеца.